

je bila taka pohvala ničemernemu vladiku. In rad je imel Gotšalka, vsako leto bolj. Samo ena stvar mu ni ugajala na Gotšalku: zakaj je namreč tak prijatelj z Billungi, z njegovimi največjimi političnimi nasprotniki. Zato ga je pa tudi pri onem sestanku v Hamburgu tako resno opominjal in mu pri-

govarjal, naj se osamosvoji, naj se otrese Billungov, naj se vendar ne spozabi tako daleč, da bi privolil v zvezo svoje hčere z Billungom Magnusom... Zakaj ga ni poslušal Gotšalk, kakor ga je poslušal srčno rad v drugih njegovih nasvetih! — —

(Dalje.)

ROMAN ROMANOV:

IZ DALJE...

Iz dalje pesem mladih deklet
udarja mi na uho —
Ve sanje mojih mladih let,
napolnite dušo mi vso!

Nazaj mi privedite blede obraz
z zamišljenimi očmi,
nazaj mi privedite davni čas
s prevarami mladih dni!

Prevare in zmote grenke vse
preživel še enkrat bi rad,
samó da iz tistih dni bi prišle,
iz časov upov in nad...

Bol britka na mojem srcu leži
in nemo gledam nazaj —
Ah, nič se ne gane sredi noči,
in tema zavija ves kraj...

ROMAN ROMANOV:

POKOJNO ZVEZDE SVETIJO...

Pokojno zvezde svetijo,
a v srcu se nekaj budi,
budi se, gubi se, umira,
umira, da v veke zaspi...

V grmih slavčki pojejo,
življenja se vse veseli —
Težko je sam umirati
sredi mladostnih dni...

